

Kutatási témák részletesen

A Kárpát-medence és a Balkán egyenesszárnyú-faunája (Orthoptera)

Bár Magyarország és tágabb környezete Orthoptera-közösségeit alaposan kutatták, faunisztikai feltárása máig tartogat meglepetéseket.

Egyenesszárnyú fajokban Európa egyik leggazdagabb területe a Balkán. Faunája anatóliai kapcsolatai miatt jelentősen különbözik az Appennini- és az Ibériai-félsziget faunájától. Munkánk során elsősorban az egyenesszárnyúak szempontjából legkevésbé ismert nyugat-balkáni területek (Albánia, Horvátország) faunáját vizsgáljuk.

1. kép: *Isophya nagy* Szövényi, Puskás et Orci, 2012, a Keleti-Kárpátok nemrég felfedezett bennszülött szöcskefaja (fotó: Szövényi Gergely)

2. kép: *Rammeihippus dinaricus* (Götz, 1970), szűk elterjedésű sáskafaj a Dinári-hegységből

Felhagyott mezőgazdasági területek Orthoptera-együtteseinek kialakulása és időbeli dinamikája

A parlagok szukcessziója intenzíven kutatott téma a botanikusok körében, az állatközösségek változásaival azonban kevés vizsgálat foglalkozik.

Az egyenesszárnyúak ebből a szempontból ideális csoportnak számítanak, mivel gyepterületeken gyakran tömegesek, érzékenyen reagálnak a növényzet és az éghajlat változásaira, és az egyes fajok terjedési képessége nagyon különböző.

1. kép: Természetes gyepek, különböző korú parlagok és művelt parcellák mozaikja az Erdélyi Mezőségben (Magyarország)

2. kép: Lössvölgy természetes és vetett gyeppel (Bölcske, Ürge-völgy)

A különböző élőhely-használati módok hatása az egyenesszárnyúakra, mint jelentős természetvédelmi értékkel bíró gerincesek táplálékforrására

A sáskák, szöcskék és tücskök nagy mennyiségben élnek a legtöbb gyepes élőhelyen, és fontos táplálékforrást jelentenek számos állatfaj számára. Vizsgálataink során azokat a területhasználati módokat keressük fennmaradása érdekében, amelyek alkalmazásával hosszú távon is megfelelő mennyiségű és hozzáférhető táplálék áll rendelkezésre a kékvércse és a görög karsztvipera élőhelyein. A Hevesisík és a Csanádi-puszták a kékvércse (*Falco vespertinus*) táplálkozóterületei, ahol a gyepeken a kaszálás és legeltetés, a szántókon pedig a növényfajok és a vetésszerkezet hatásait vizsgáljuk. Dél-Albániában, a szinte kizárólag egyenesszárnyúakat fogyasztó görög karsztvipera (*Vipera (ursinii) graeca*) élőhelyein a hegyi pásztorkodás hatását elemezzük.

1. kép: *Platycleis (Tessellana) veyseli* Koçak, 1984, a Hevesi-sík kékvércseélőhelyeinek gyakori rétiszöcskefaja (fotó: Puskás Gellért)

2. kép: Kerítésépítés a legelő állatok kizárására a görög karsztvipera élőhelyén a Trebeshinë hegyen, Dél-Albániában (fotó: Szentiványi Tamara)